

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.412/2023/3.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Ügyvédi Iroda1 (felperesi képviselő címe. szám; eljáró ügyvéd: dr. Boschánszky Iván)
Az alperes	Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Tóth Erika Éva kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	elmaradt illetmény megfizetése iránti közzszolgálati per
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 15. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 103.K.700.942/2022/14. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2011. március 1. napjától állt az alperes jogelődjével, majd 2019. július 1. napjától az alperessel hivatásos szolgálati jogviszonyban. A felperes D besorolási kategória 3.

fizetési fokozat alapján százados rendfokozattal rendelkezett, illetményét a törvényi illetményalap 10,5-szeresének megfelelő összegben állapították meg.

[2] Az alperes főigazgatója a határozatszám1 számú személyi állományra vonatkozó parancssal a felperest magas színvonalú szakmai munkájának elismerésül az augusztus 20. napi állami ünnep alkalmával 2021. augusztus 20. napi hatállyal – anélkül, hogy rendelkezett volna a fizetési fokozatban történő előresorolásról – soron kívül rendőr őrnagy rendfokozatba léptette elő a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 125. § (5) bekezdése, 179.§ (1) bekezdés g) pontja, valamint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény végrehajtásáról szóló 154/2015. (VI.19.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Vhr.) 4. melléklet 16. pontja alapján.

[3] A felperes illetményét a soron kívüli előléptetést követően a Hszt. 6. számú melléklet szerint változatlanul D besorolási kategória 3. fizetési fokozat alapján, az ehhez rendelt 10,5 szorzó figyelembevételével határozták meg és folyósították.

[4] A felperes 2022. április 4. napján szolgálati panaszt terjesztett elő, amelyben a soron kívüli előléptetésre visszamenőleg a besorolásának megfelelő őrnagy rendfokozathoz tartozó 11,4-es szorzóval számított illetménye megállapítását, és a „fegyverpénz” juttatás korrigált illetménnyel való számítását és megfizetését kérte. Kifejtette, hogy az eggyel magasabb rendfokozatba történő előléptetéshez az általánosan szükséges feltételek hiánya, így a legfeljebb egy fizetési fokozatban történő előresorolás nélkül is lehetőség volt a rendfokozatban történő előléptetésre, így az országos főigazgató a Hszt. 125. § (5) bekezdésén alapuló előléptetés alkalmával a Hszt. 125. § (1) és (3) bekezdésében meghatározott jutalmazási kategóriákat is adományozhatja. Azzal érvelt, hogy a rendfokozatban történő előléptetés esetén az új fizetési fokozatba történő előresorolást is meg kell állapítani. Álláspontja alátámasztására hivatkozott a Hszt. 125. § (6) bekezdésében foglaltakra, e rendelkezés értelmében a magasabb rendfokozatba történő előléptetéskor az új fizetési fokozatban a korábbi fizetési fokozatban eltelt időtartamot figyelembe kell venni. Értelmezhetetlennek tartotta, hogy őrnagy rendfokozatba történő előléptetést követően mi alapján marad az illetménye százados rendfokozatnak megfelelő mértékű, mivel a Hszt. ilyen kategóriát és erre való utalást sem tartalmaz.

[5] A Belügyminiszter a 2022. július 14. napján kelt határozatszám2 számú határozatával (a továbbiakban: szolgálati panaszt elutasító határozat) a szolgálati panaszt elutasította. Indokolásában kifejtette, hogy a jogszabály nyelvtani értelmezése szerint vagy fizetési fokozatban, vagy rendfokozatban lehet valakit soron kívül előresorolni. A törvény választási lehetőséget biztosít a munkáltató részére, ezáltal a rendfokozatban történő előléptetés nem jelent fizetési fokozatban előresorolást. Amennyiben a jogalkotó szándéka más lett volna, nem választotta volna ketté az előresorolási lehetőségeket. Utalt arra is, hogy a Hszt. 179. § (1) bekezdés f) és g) pontja is külön pontban említi az egy fizetési fokozattal való előresorolást és az eggyel magasabb rendfokozatba történő soron kívüli előléptetés lehetőségét, így rendszertanilag is elkülönül egymástól a két elismerési forma.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[6] A felperes a szolgálati panaszt elutasító határozattal szemben előterjesztett módosított keresetében 2021. szeptember 1. napjától 2022. június 30. napjáig terjedő időre 347.850 forint, a 2022. februárban esedékes szolgálati juttatás (fegyverpénz) vonatkozásában 208.110

forint, valamint ezen időszakban teljesített 40,5 óra túlóra tekintetében 18.616 forint illetmény-különbözet, továbbá az ügyvédi munkadíjból álló perköltség megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

[7] Hivatkozott arra, hogy a Hszt. 125. § (5) bekezdésében foglaltak alapján az országos főigazgató a 125. § (1) és (3) bekezdésében meghatározott feltételek nélkül is jogosult volt a felperest soron kívül előléptetni. Nem értett egyet a szolgálati panaszt elutasító határozattal abban, hogy a fizetési fokozatban, illetve a rendfokozatban történő előléptetés között a jogszabályban megtalálható „vagy” szó azt jelentené, hogy a rendfokozatban történő előléptetés nem jár szükségszerűen fizetési fokozatban történő előresorolással. Arra hivatkozott, hogy a Hszt. 6. számú melléklete egyértelműen meghatározza, hogy az őrnagy rendfokozathoz mely fizetési szorzó tartozik, őrnagy rendfokozathoz századosi fizetési fokozat nem tartozhat.

[8] Megismételte a szolgálati panaszban előadott érvelését a Hszt. 125. § (6) bekezdése értelmezése tekintetében is. Álláspontját akként összegezte, hogy a jogszabályi rendelkezések egyértelműek, eggyel magasabb rendfokozatba előléptetéskor új fizetési fokozat kerül megállapításra.

[9] Az alperes védiratában a kereset elutasítását és a felperes perköltségben való marasztalását kérte. A keresetet jogalapjában vitatta, összecszerűségében nem. Fenntartotta a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltakat. Álláspontja szerint a Hszt. 125. § (1) - (3) bekezdései az eggyel magasabb fizetési fokozatba és az eggyel magasabb rendfokozatba történő előresoroláskor konjunktív módon rendelkeznek a fizetési fokozatokról, a fizetési fokozatokban történő előrelépés módjáról, feltételeiről, mértékéről. A Hszt. 125. § (5) bekezdése nem rendelkezik a rendfokozatban történő előléptetés kapcsán a fizetési fokozatban történő kötelező előresorolásról, az előléptetést vagylagosan teszi lehetővé a fizetési fokozat és a rendfokozat között, és nem teszi lehetővé a fizetési fokozatban és a rendfokozatban történő együttes előléptetést. Az (5) bekezdés rendelkezései lényegesen eltérnek az (1) és (3) bekezdésben foglaltaktól és az előléptetés feltételeit eltérő tartalommal szabályozzák, ezért használja a jogalkotó „az (1) és (3) bekezdésben meghatározott feltételek nélkül” kifejezést. A felperes Hszt. 125. § (6) bekezdésében foglalt szabályozásra történő hivatkozását is tévesnek tartotta, érvelése szerint e rendelkezést csak abban az esetben kell alkalmazni, ha a munkáltatói jogkör gyakorlója új fizetési fokozatba helyezésről rendelkezik. A juttatás nem alanyi jogon jár, a munkáltató mérlegelési korlátját képezik a Hszt. 179. §-ban taxatív módon felsorolt elismerési formák; egyértelműen elkülönül a fizetési fokozatban történő előresorolás a rendfokozatban történő előléptetéstől. A jogszabály az elismerési jogkör gyakorlója számára teszi azt lehetővé, hogy melyik elismerési formában kívánja a hivatásos állomány tagját részesíteni. A Hszt. 6. számú mellékletére történő hivatkozás ellentétes a Hszt. fizetési fokozatba történő besorolással kapcsolatos rendelkezéseivel. A hivatásos állomány tagját a Hszt. 116. §-a alapján a várakozási idő alapján kell besorolni, ennek tartama 4 év és ennek megfelelően a fizetési fokozatban történő előresorolást - a soron kívüli előresorolás kivételével - a fizetési várakozási idő leteltéhez köti a törvény.

Az elsőfokú bíróság döntése

[10] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest 2021. szeptember 1. napjától 2022. június 30. napjáig terjedő időre bruttó 574.576 forint illetmény-különbözetet, valamint 28.729 forint perköltség felperes javára való megfizetésére. A pertárgyértékhez igazodó feljegyzett

60.151 forint eljárási illetékről akként rendelkezett, hogy az az állam terhén marad. Ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) XXIII. fejezet szerinti marasztalási perekre vonatkozó rendelkezéseire, 4. § (7) bekezdés 3. pontjára, 5. § (4) bekezdésére, a Hszt. 15. § (1) bekezdésre, a 116.§-117. §-ra, 125. § (1)-(3), (5)-(6) bekezdéseire, 179. § (1) bekezdés f) és g) pontjaira, 6. számú mellékletre alapította.

[11] Indokolása szerint a jogalap tekintetében elsődlegesen abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a rendfokozatban történő soron kívüli előléptetés esetén a munkáltató külön rendelkezése nélkül is jogosult-e a felperes a magasabb rendőr őrnagy rendfokozathoz társuló fizetési fokozat szerinti illetményre.

[12] A Hszt. 15. § (1) bekezdésére hivatkozással rögzítette, hogy a rendfokozatot a szolgálati beosztás besorolása és a fizetési fokozat határozza meg. A Hszt. 6. számú melléklete meghatározza, hogy mely besorolási kategóriához és fizetési fokozathoz mely rendfokozat társul és ahhoz milyen, az illetményt meghatározó szorzószám tartozik. A Hszt. olyan rendelkezést nem tartalmaz, amely alapján ezen szabályoktól el lehetne térni. Így arra sem ad lehetőséget, hogy a 6. számú mellékletben meghatározott rendfokozathoz kapcsolódó fizetési fokozat és besorolási kategória a mellékletben foglaltakhoz képest eltérő lehessen. A besorolási kategória, a fizetési fokozat és a rendfokozat egységes rendszert alkot, együtt értelmezendők, ettől való eltérésre nem látott jogszabályi lehetőséget az elsőfokú bíróság. Ebből vezette le azt, hogy amennyiben rendfokozatban lép előre a hivatásos állomány tagja és azon rendfokozathoz a 6. számú melléklet szerint más fizetési fokozat tartozik, abban az esetben automatikusan az adott rendfokozathoz kapcsolódó fizetési fokozatban történő előresorolásának is meg kell történnie; függetlenül attól, hogy az adott munkáltatói döntés erről kifejezetten rendelkezik-e, mivel ez a törvényi rendelkezésekből és annak rendszeréből következik.

[13] Mindezért megalapozatlannak tartotta az alperes hivatkozását, hogy a hivatásos állomány tagja a rendfokozatban történő előléptetés esetén fizetési fokozatban nem kerülhet előresorolásra. A Hszt. 6. számú mellékletéből arra is következtetett, hogy a fizetési fokozatban történő előresorolásra rendfokozatban történő előléptetés nélkül is van lehetőség, ezzel ellentétben, amennyiben rendfokozatban kerül előléptetésre a hivatásos állományú, abban az esetben a mellékletben meghatározottak szerint ezen rendfokozatához már másik a beosztási illetményt meghatározó szorzószám társul, amely más fizetési fokozatot is eredményezhet. Megítélése szerint nem önmagában annak van jelentősége, hogy a törvény a "vagy" kötőszót használja a fizetési fokozatba történő előresorolás és a rendfokozatban való előléptetés között, továbbá hogy külön elismerési kategóriaként nevesíti a két lehetőséget, hanem annak, hogy a rendfokozatokhoz tartozó fizetési fokozatokat és szorzószámokat a törvény meghatározza, ezáltal nincs annak törvényi alapja, hogy a rendfokozatba történő előléptetés esetén a jogszabályban meghatározott, adott rendfokozathoz tartozó szorzószám és adott esetben a fizetési fokozatban történő előresorolás mellőzésre kerüljön. Az országos főigazgató a Hszt. 125. § (5) bekezdése alapján meghozott döntésével a felperes előléptetése több fizetési fokozattal történő előresorolással együtt járhatott. A törvényszék jogértelmezése alátámasztásaként hivatkozott a Hszt. 125. § (3) bekezdésben és (6) bekezdésében foglalt megfogalmazásokra, amelyből ugyancsak arra a következtetésre jutott, hogy a rendfokozatban történő előléptetés fizetési fokozatban történő előresorolással jár együtt. Arra is rámutatott, hogy a Hszt. 116. § és a 117. § (1) bekezdése jelen perben nem bírt jelentőséggel, mert a soron kívüli előresorolásnak éppen az a lényege, hogy a várakozási időt ne kelljen kitölteni. A rendfokozatban történő előléptetés esetén a fizetési fokozatban történő előresorolásnak is soron kívül meg kell történnie. Mindezek alapján megállapította, hogy az őrnagy rendfokozathoz jogszabályban meghatározott 6. fizetési fokozat és 11,4-es szorzószám társul, amely alapján kellett a felperes illetményét meghatározni, amelynek összegszerűségében a

felek között nem volt vita, ezért az elsőfokú bíróság a pontosított keresetben követelt összeg megfizetésére kötelezte az alperest.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[14] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Hszt. 125. § (5) bekezdését. A védiratában foglalt jogi álláspontját és érvelését, valamint a szolgálati panaszt elutasító határozatban foglaltakat teljeskörűen, változatlanul fenntartotta. A törvényszék Hszt. 125. § (5) bekezdése szerinti jutalmazással összefüggő jogértelmezését tévesnek és jogsértőnek tartotta, mivel a hivatkozott jogszabályi rendelkezés vagylagosságát nem megfelelően értelmezte, erre figyelemmel felperesnek a Hszt. 125. § (5) bekezdése szerinti, eggyel magasabb rendfokozatba való soron kívüli előléptetése esetén a magasabb őrnagy rendfokozathoz társuló fizetési fokozathoz tartozó illetményre a jogszabály értelmében nem jogosult. Utalt arra is, hogy egyéb, a Hszt. hatálya alá tartozó rendvédelmi szervek előtt nem ismert olyan eljárásrend, illetve bírói gyakorlat, ami az alperesi állásponttal és jogértelmezéssel ellentétes lenne.

[15] Érvelt azzal, hogy a Hszt. 15. §-ban foglalt általános szabályhoz képest a Hszt. 125. § (5) bekezdése szerinti soron kívül eggyel magasabb rendfokozatba történő előléptetés speciális rendelkezést tartalmaz. Abból indult ki, hogy a felperes pontosított keresetében többször is hivatkozta a „rendfokozati szorzó” vagy „őrnagyi szorzó” kifejezést, azonban ilyen kategória és illetményelem a hivatásos szolgálati jogviszonyra vonatkozó hatályos jogszabályokban már 2015. július 1. óta nem létezik. Az új életpályamodell bevezetésével a Hszt.-ben a jogalkotó a nem vezetői beosztások vonatkozásában, 3 beosztási kategóriában (TI/C; TI/D; TI/E) összesen 8 fizetési fokozathoz rendszerezítette a r. őrnagy rendfokozatot úgy, hogy valamennyi fizetési fokozathoz egyedi illetményszorzót rendelt. Ebből következően, amennyiben a rendfokozat alapján határoznánk meg a hivatásos állomány tagjának illetményét, szükségszerűen 8 különböző végösszeget kapnánk. A jogalkotó nem a rendfokozatot veszi alapul az illetmények kiszámításakor. A beosztási illetményre vonatkozó fizetési fokozatot a betöltött beosztási kategória és a fizetési várakozási idő együttesen határozza meg. Az így meghatározott fizetési fokozatokhoz rendeli hozzá a Hszt. a rendfokozatot és az illetmény szorzószámot, és nem fordítva amint ez a Hszt. 6. számú mellékletében megfogalmazásra is kerül: „a besorolási kategóriák fizetési fokozataihoz rendelt rendfokozatok és a beosztási illetményt meghatározó szorzószámok A meglévő szolgálati idő nem hivatkozható, hiszen a Hszt. 125.§ (5) bekezdése szerinti eggyel magasabb rendfokozatba történő előléptetés éppen arra ad lehetőséget az állományilletékes parancsnoknak, hogy a meglévő szolgálati időt figyelmen kívül hagyva jutalmazza magasabb rendfokozattal, de nem feltétlenül magasabb illetménnyel az állomány tagját. A fizetési fokozatot (és az illetményszorzót) álláspontja szerint a szolgálati idő határozza meg, amelyet a Hszt. 125.§ (5) bekezdése szerinti jutalmazás esetén a szolgálati előljáró figyelmen kívül hagyhat, a rendfokozat és a fizetési fokozat alperes álláspontja szerint „leválnak egymásról”, melynek következménye, hogy a magasabb rendfokozatba történő soron kívüli előléptetés nem vonja maga után a szolgálati idő alapján meghatározott fizetési fokozathoz rendelt illetményszorzó szerinti illetménynövekedést. Az állományilletékes parancsnok épp a magasabb rendfokozatba történő soron kívüli előléptetéssel tekint el a meglévő fizetési fokozathoz a Hszt.-ben rendszeresített rendfokozattól (de nem az illetménytől), és „megengedi”, hogy az állomány tagja érdemei elismeréseként, az adott fizetési fokozathoz

rendszeresített rendfokozatnál eggyel magasabb rendfokozatot viseljen, azonban magát a fizetési fokozatot nem módosítja. A Hszt. 116. §-a szerint a hivatásos állomány tagját a fizetési fokozatba a fizetési várakozási idő alapján kell besorolni. A Hszt. 117. § (1) bekezdése szerint pedig nem vezetői beosztás esetén a fizetési várakozási idő négy év. Ebből megállapítható, hogy a Hszt. a fizetési fokozatban történő előre sorolást - kivéve a soron kívüli előre sorolás esetét - a fizetési várakozási idő (szolgálati idő) leteltéhez köti. Ennek megfelelően a felperes igénye a fizetési fokozatban történő előre soroláshoz pusztán azon a jogi alapon, hogy őrnagyi rendfokozatba lépett elő, jogszabály által nem alátámasztott, mivel a fizetési várakozási időtartamban eltelt ideje nem teszi lehetővé a magasabb fizetési fokozatba történő besorolását. A bíróság jogértelmezésével ellentétben alperes fenntartotta azon érvelését, miszerint a Hszt. 125.§ (5) bekezdés szerinti szabályozásból egyértelműen megállapítható, hogy az egyfelől nem rendelkezik a rendfokozatban történő előléptetés kapcsán a fizetési fokozatban történő kötelező előresorolásról - nem utal vissza a Hszt. 125.§ (1) és (3) bekezdés szabályaira sem -, másfelől az előléptetést vagylagosan, eggyel magasabb fizetési fokozatba vagy rendfokozatba teszi lehetővé, és nem rendelkezik az előléptetés együttes (fizetési és rendfokozati) lehetővé tételéről. Az érdek elismerése kapcsán odaítélt juttatás nem alanyi jogon jár: a jogalkotó elkülönítette az egy fizetési fokozattal való előresorolást az eggyel magasabb rendfokozatba történő soron kívüli előléptetéstől [Hszt. 179.§ f) és g) pont]. Fenntartotta tehát, hogy az előléptetések feltételrendszereiben mutatkozik különbség az egyes soron kívüli előléptetési formák között. Ha nem így lenne akkor nem lenne szükség a Hszt. 125.§ (5) bekezdésére. A Hszt. 125.§ (6) bekezdésével kapcsolatban fenntartotta azt, hogy annak csak a fizetési fokozatban való soron kívüli előléptetésnél van jelentősége.

[16] A felperes a fellebbezési ellenkérelmet felhívás ellenére nem terjesztett elő.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[17] A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

[18] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés keretei között vizsgálta felül, a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete érdemben helytálló, nem valósult meg olyan eljárási szabálysértés, amely abszolút hatályon kívül helyezés i okból a hatályon kívül helyezést indokolna, és az alperes sem jelölt meg az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértését alátámasztó jogszabálysértést [Kp. 100.§ (2) bekezdés b) pont]. Rögzítendő, hogy a Kp. 100. § (1)-(2) bekezdésében foglalt együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis, ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A tartalmi elemek bármelyikének hiánya vagy fogyatékosága esetén ugyanis a másodfokú bíróság nem kerül abba a helyzetbe, hogy egzakt módon megismerhesse azt az okot vagy okokat, amelyek miatt a fél a jogerős határozatot jogszabálysértőnek tartja. Emellett a fellebbezési kérelem e tartalmi elemei meghatározzák a fellebbezési eljárás tartalmi és perjogi kereteit is (Kfv.VII.37.422/2020/8. - BHGY K-KJ-2020-404, Kfv.VII.37.651/2020/6. - BHGY K-KJ-2020-385.). A Kp. 99. § (1) bekezdése értelmében fellebbezést jogszabálysértésre, vagy az egységes joggyakorlattól való

eltérésre hivatkozással lehet előterjeszteni; jogszabálysértésre hivatkozás esetén a hivatkozásnak konkrétan kell lennie; a jogszabálysértés ténye mellett a megsértett jogszabályhelyet is meg kell jelölni.

[19] Az elsőfokú bíróság megelőző eljárás hiányában a jogvita érdemi elbírálásához szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően helyesen állapította meg, amit a másodfokú bíróság ítélezése alapjául elfogadott. Helytálló az elsőfokú bíróság által felhívott jogszabályok köre és abból a levont jogkövetkeztetés is.

[20] A törvényszéknek a jogvita alapját képező azon jogkérdésben kellett döntenie, hogy a felperes jogosulttá vált-e az egyvel magasabb rendfokozatba történő soron kívüli előléptetése okán, a Hszt. 6. számú mellékletében a D besorolási kategória 6. fizetési fokozatára és az ahhoz rendelt 11.4 szorzóval számított beosztási illetményre. Mindezt az elsőfokú bíróság helyes jogértelmezéssel döntötte el.

[21] A fellebbezésben az alperes ugyan az elsőfokú bíróság téves jogértelmezésére és ezáltal helytelen jogi következtetésére hivatkozott, azonban jogszabályértésként csupán a Hszt. 125.§ (5) bekezdését jelölte meg. Az alperes eljárási jogszabálysértésre való hivatkozása hiányában a másodfokú bíróság kizárólag azt vizsgálta, hogy a törvényszék a Hszt. 125.§ (5) bekezdését helyesen értelmezte-e.

[22] Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a Hszt. 15. § (1) bekezdés, a 125. § (1)-(3), (5)-(6) bekezdés, 179. § (1) bekezdés f) és g) pontja, 6. számú melléklet alapján a besorolási kategória, a fizetési fokozat és a rendfokozat egységes rendszert alkot, együtt értelmezendők, ettől való eltérésre nincs jogszabályi lehetőség. A törvényi rendelkezésekből és annak rendszeréből következően a rendfokozatban előléptetés az ahhoz a Hszt. 6. számú melléklet szerint tartozó más fizetési fokozatban történő előresorolással jár együtt, függetlenül attól, hogy az adott munkáltatói döntés erről kifejezetten rendelkezik-e. A másodfokú bíróság a törvényszék álláspontjával egyetért, az általa kifejtetteket megismételni nem kívánja, ahhoz alábbiakat fűzi:

[23] A Hszt. hatálybalépésével bevezetett új előmeneteli rendszer egyik legfontosabb eleme, hogy a rendfokozati rendszer átalakult, szerepe jelentősen megváltozott, a rendfokozatok az egyes szolgálati beosztásokhoz kötötten kerültek meghatározásra. Ahogy a Hszt. 15.§ (1) bekezdése rögzíti nem a rendfokozat határozza meg a hivatásos állomány tagjának szolgálati beosztása szerinti besorolását és fizetési fokozatát, hanem pont fordítva: a hivatásos állomány tagja állománycsoportjába tartozó, az általa betöltött szolgálati beosztás besorolása és a hivatásos állomány tagjának fizetési fokozata alapján meghatározott rendfokozattal rendelkezik. E szabályozás céljaként a jogalkotó azt jelölte meg, hogy a rendfokozat tükrözze a hivatásos állomány tagjának a szervezeti hierarchiában elfoglalt helyét, egyben az egyéni életpályáján befutott karrierjének megfelelő szakmai tapasztalatot is. A Hszt. 120.§-124.§ rendelkezései értelmében a hivatásos állomány tagjának a hivatásos pályán belátható, tervszerű előmeneteli lehetőséget kell biztosítani a besorolási kategórián belüli fizetési fokozatban és rendfokozatban, továbbá a magasabb szolgálati beosztás eléréséhez. Az előmenetel általános feltételeit a törvény tételesen határozza meg: képzési és továbbképzési kötelezettség-, valamint jogszabályban meghatározott elvárt teljesítményszint teljesítését; egészségi-, pszichikai- és fizikai alkalmasságot; a fizetési várakozási idő kitöltését, a magasabb szolgálati beosztás ellátásához szükséges gyakorlati tapasztalatot vár el, valamint készségeket és kompetenciákat, továbbá a pályázat útján betölthető szolgálati beosztás esetén pályázat benyújtását.

[24] A besorolási kategórián belül történő előmenetelt a jogalkotó ún. horizontális előmenetelként jellemzi, amely feltételezi, hogy a foglalkoztatott munkaköre nem változik, vagy változik ugyan, de a korábbival megegyező munkaköri kategóriába tartozó munkakörbe

kerül, illetve teljesíti a fizetési fokozatokhoz, valamint a rendfokozatokhoz, besorolási címekhez előírt feltételeket. A Hszt. előterjesztői Általános Indokolása (<https://www.parlament.hu/irom40/03783/03783.pdf>) is a fentieket támasztja alá, eszerint „A törvény a relatív zárt előmeneteli rendszer kialakítását tartalmazza, amely egyidejűleg biztosítja a vertikális és a horizontális előmenetelt oly módon, hogy belső - rendszeren belüli - előmenetel esetén elismeri, megfélelteti az eddig megszerzett szakmai tapasztalatot, ezzel garantálva az előmenetelhez igazodó mértékben növekvő illetményt. Ezzel szemben a kívülről érkező az adott munkaköri kategória legelső fizetési fokozatában kezd. Az automatikus előmenetel ezzel párhuzamosan megszűnik, valamennyi előmeneteli lépés feltételhez (képzettség, várakozási idő, teljesítményértékelés) kötődik. A rendfokozat szerepe a (régi) Hszt.-ben foglaltakhoz képest jelentősen változik: a betöltött szolgálati beosztáshoz igazodik, mivel a törvény besorolási kategóriánként meghatározza mind a legalacsonyabb, mind a legmagasabb rendfokozatot. Mivel az egyes szolgálati beosztásokhoz köthetők a rendfokozatok, így megszűnik az a jelenlegi rendszer, hogy a rendfokozatban való előmenetel a beosztásban való előmeneteltől különválva mozog. Tehát ha a hivatásos állomány tagját magasabb beosztásba helyezik, azzal egyidejűleg az adott beosztáshoz kapcsolódó rendfokozat viselésére lesz jogosult. Ha azonban alacsonyabb beosztásba helyezik, akkor a rendfokozata is ennek megfelelően változik. Ezzel biztosítható, hogy a szolgálati előjáró magasabb rendfokozatot viseljen, mint a beosztottjai, így letisztul a rendvédelmi szervekre jellemző hierarchikus, előjárói viszony.”.

[25] A Hszt. a fentiektől eltérően, kivételes szabályként a 125.§-ban a soron kívüli előmenetel lehetőségeit és feltételeit szabályozza, amelynek formái a fizetési fokozatban soron kívüli előresorolás és az eggyel magasabb rendfokozatba soron kívüli előléptetés. A törvény rögzíti ezek feltételeit, illetve korlátot rendel az alkalmazásához: soron kívüli fizetési fokozatban előresorolásra viselt rendfokozatonként legfeljebb egy alkalommal; a rendfokozatban soron kívüli kinevezésére, előléptetésre a besorolási kategórián belül legfeljebb egy alkalommal kerülhet sor. Emellett azt is rögzíti a Hszt. 125.§ (3) bekezdése, hogy soron kívül eggyel magasabb rendfokozatba akkor nevezhető ki, léptethető elő a hivatásos állomány tagja, ha a rendfokozatban történő előléptetés, kinevezés legfeljebb egy fizetési fokozatban történő előresorolással jár együtt, és a magasabb rendfokozathoz szükséges képzettséggel, továbbá az előző négy év átlagában jó vagy kivételes teljesítményfokozattal rendelkezik. A jogszabály itt tehát expressis verbis rögzíti, hogy a rendfokozatban előléptetés együtt jár a fizetési fokozatban való előresorolással. Mint ahogyan a Hszt. előterjesztői indokolása és ezzel egyezően a kommentárirodalom is úgy fogalmaz a soron kívüli előléptetés szabályozása [Hszt. 125.§ (3) bekezdés] tekintetében, hogy a hivatásos állomány tagja a magasabb rendfokozatba és az ahhoz rendelt fizetési fokozatba a fentebb meghatározott feltételeken felül akkor léptethető elő, ha a következő rendfokozathoz előírt rendfokozati vizsgát teljesítette.

[26] A felperes esetén a rendfokozatba való előléptetés mellett az előbb felsorolt, egyéb feltételek fennállását (fizetési fokozatban soron kívüli előresorolási követelmények; rendfokozati vizsga) nem kellett figyelembe venni amiatt, mert az (5) bekezdés alapján az országos főigazgató e feltételek hiányában is előléptethette a hivatásos állomány tagját arra tekintettel, hogy a szolgálatteljesítésében kimagasló helytállást tanúsított. Nem fogadható el tehát az alperes azon érvelése, hogy a magasabb rendfokozatba történő soron kívüli előléptetés nem vonja maga után a fizetési fokozatban való előresorolást és az ahhoz rendelt illetményszorzó szerinti illetménynövekedést. A Hszt. 125.§ (5) bekezdésével áll összhangban a Hszt. 179. § (1) bekezdés g) pontja is, amely alapján a hivatásos állomány tagja a szolgálati feladat kiemelkedő teljesítéséért vagy a szolgálati feladatok hosszabb időn át történő eredményes végzéséért eggyel magasabb rendfokozatba történő soron kívüli előléptetés elismerésben részesíthető. Helyesen mutatott rá arra is a törvényszék, hogy a Hszt.

125.§ (6) bekezdése alapján nem csupán az eggyel magasabb fizetési fokozatba való soron kívüli előresoroláskor, hanem a soron kívül eggyel magasabb rendfokozatba kinevezéskor, előléptetéskor is figyelembe kell venni az új fizetési fokozatában a korábbi fizetési fokozatban már eltelt időtartamot.

[27] A Hszt. 358.§ (4) bekezdése ugyancsak arra utal, hogy az új életpályamodell bevezetésével a fizetési fokozat alapján rendszersített rendfokozat összetartozik: eszerint a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény és más kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2015. évi CCIII. törvény (a továbbiakban: Módtv.) által módosított 5–8. mellékletek szerint amennyiben 2016. január 1-jétől a besorolási kategóriák valamely fizetési fokozatához magasabb rendfokozatot rendszeresített, az azon besorolási kategória érintett fizetési fokozatába besoroltak esetében 2016. január 1-jén a hivatásos állomány tagját a rendfokozati vizsga teljesítése nélkül a Módtv.-ben megállapított rendfokozatba ki kell nevezni vagy elő kell léptetni. Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy a Hszt. kifejezetten rendelkezik arról, amikor a rendfokozat változása nem érinti a fizetési kategóriát, így a fegyelmi fenyítésként alkalmazott eggyel alacsonyabb rendfokozatba hat hónaptól két évig terjedő időtartamra történő visszavetés [Hszt. 185.§ (1) bekezdés f) pont], vagy a címzetes rendfokozat [Hszt. 346.§] esetén. Ez tudatos jogalkotói megnyilvánulás, amelynek ekként az egész törvényben meg kell jelennie kifejezetten akkor és ott, ahol a jogalkotó eltérést kívánt volna szabályozni.

[28] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a rendfokozatban való előléptetéssel együtt járó magasabb, a Hszt. 6. számú mellékletében rögzített 6. fizetési fokozathoz rendelt beosztási illetményt meghatározó 11,4 szorzó alapján helyesen állapította meg a felperes illetmény-különbözetre való jogosultságát és az alperes által összegszerűségében nem vitatott illetménykülönbözet összegében helytállóan marasztalta az alperest.

[29] A Fővárosi Ítéltábla erre irányuló fellebbezési érvelés és jogszabálysértés megjelölésének hiányában nem vizsgálta az alperes által nem sérelmezett marasztalási összeg jogcímét és számítási helytállóságát.

[30] A fellebbezésében előadottak a fentiek alapján a törvényszék döntése cáfolatára nem voltak alkalmasak és az elsőfokú bíróság eljárása szabálytalanságára és ítéletének megalapozatlanságára sem lehetett következtetést levonni a fellebbezés szabta kereteken belül, emiatt a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, a fenti indokokra tekintettel, Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[31] A másodfokú eljárásban a felperes oldalán perköltség nem merült fel, azt nem számított fel, ezért a Kp. 99. § (3) bekezdés és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 81.§ (1) bekezdése, 82. § (3) bekezdése alapján erről a másodfokú bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

[32] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5.§ (1) bekezdés c) pont alapján az alperest megillető személyes költségmentességre tekintettel, a 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után annak 46. § (1) bekezdése szerinti mértékkel számított 45.966 forint fellebbezési eljárási illeték állam általi viseléséről a másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel rendelkezett.

[33] Az ítélet ellen fellebbezésnek a Kp. 99. § (1) bekezdése szerint nincs helye.

Záró rész

Budapest, 2024. február 28.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró